

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΛΕΟΝΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ο Έλληνας λαός, με συγκίνηση και χαράν επληροφόρηθη ότι ερμηνάσθησαν οι διεξαχθείσαι διαπραγματεύσεις μεταξύ των κυβερνήσεων της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Ελλάδος δια την σύμφωνη της οικονομικής συνεργασίας των τριών τούτων χωρών.

Από των επελθούσων συμφωνιών θα εξασφαλισθώ ο άνεφοδισμός του πληθυσμού με τα απαιτούμενα μέσα διατροφής, θα αύξηθουν οι εισαγωγαι διομηχανικών προϊόντων εκ Γερμανίας και Ιταλίας, θα αυξηθών ακόμη οι εξαγωγαι ελληνικών προϊόντων εις τας χώρας του άξονος και γενικώς θα βελτιωθή η επίοιτιστική, οικονομική και δημοσιονομική θέσις της χώρας μας.

Η κατανόησις των ελληνικών πραγμάτων υπό των κυβερνήσεων του Άξονος και η συμβολή των εις την επίλυσιν των μεγάλων ζητημάτων τα όποια άπασχολούν την χώραν μας, άποτελούν μίαν άκόμη εκδηλωμένην τήν ειλκρινούς ένδιαιφερόντως των δια την Ελλάδα και τον ελληνικόν λαόν και μίαν ελπίσιν άπόδειξιν των άπολύτως φιλικών των διαθέσεων, δια τας όποιαις ο Έλληνας λαός έν τώ συνώλω του εκδηλώνει πλήρη εύγνωμοσύνην.

Ο ΕΒΡΑΙΟΣ ΚΟΕΝ

Ο Έβραϊός Ν. Κοέν συνελήθη και κατεδικάσθη—ως άναφέρει το γερμανικόν δελτίον των δικαστικών είνδύσεων—εις 20 τών πρόσκαιρα δεσμών και εις 300.000 δρχών χρηματική ποινήν, διότι παράνομως κατέχευε χρυσόν νομίσματα.

Εάν η επίδηλασις ποινή ήτο ένάλογος τώ διαπραχθέντος κατό τώ ελληνικώ λαώ εγκλήματι, τούτο είνε ζήτημα της όμοιοτήτος τώ δικαστηρίω τώ όποίον εξέδικασε τώ όδίκω, Αγκολομο άναφερίται τώ όνομασιν δικαστηρίου τώ όποίω τώ όσοάσεις ασέβειά άπόλυται.

Τς έκπρωσιοντες όμως την κινήν γνώμην της πόλεως μας λόγω της συνεχούς έπείρας μας μετά των άλλων μαζών, έκφράζομεν την γνώμην ότι ο λιπότατος ελληνικός λαός εύχόριστος θα έβλαπτε άσφαιμένα από τώ πανοιότατος τώ σωματι τών διαφόρων Κοέν οι όποιοι, πιστώ εις τας παράδοξας της φύλης των, φροντίζουν άπό άποταμίσια, να εξασφαλισούν τώ όνομα κέρη των, άδιαφοροίτες έν η τακτική των αυτή άσολοφονεί τώ νόμιμα της χώρας ή όποια τώ άνέχεται και τώ φίλοςενει.

ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΕ ΟΙ "ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ"

ΑΙ ΑΓΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΚΡΑΤΑΣ

Ο ραδιοφωνικός σταθμός της Μόσχας είνε επιμελήσας πρό τινος τώ εθόνων προπαγανδιστικόν «επίπεδο», να παρουσιάσει άνακριβή όλα τώ δημοσιεύματα εις εις γερμανικός και έννας έθιμασίν ομοιωτικό με την άνδρυσιν πτωχιάτων, με σημεία βίας άποκρινώσεως έπ' αυτών εις τώ όλίγω, εις την Λεμβέρην και τώ Λούκ, και τώ όποια έπρόκαλεσαν άναγκαστήν και άθλιάν έινε δλον τών πεπολιτισμένον κόσμον.

Είνε γνωστόν ότι ο μπολσεβικισμός, ό όποιος σήμερα χαρακτηρίζεται τώ γενογόνα και τας άμίαιας αυτάς ως έπινοήσεις ήθεν τώ ύποκρύπτω της Προπαγανδίας, έχει άναπτώσει ψυχραμάτια δια τών θεωρητικών του την άνάγκην της εξαλειψέως έκκατομμυρίων άνθρώπων, όλοκληρών τάζων πληθυσμών μάλιστα, πέντε τών συμπεριόντων και της προεξέσεως και και δι' έν τή προέβη προήγας, οι όποιοι έχι μόνον άπό μένους ιστορικά δια την άνθρώπινητά, άλλα άποταμίζον και μίαν έννοιαν με τών μπολσεβικισμώ. Τα ψεύθη της Μόσχας έν ένωσιν σήμερα σμιασται. Έκείνω που προέχει είνε, ότι πρέπει τώ καθεστώς αυτό να έκμεινωθί διότι ο κόσμος έχει χορηγούσιν πλέον. Όλοι οι λαοί της Εύρώπης στελλάνω τούς στρατιώτας των, δια να έπιβάσουν την τριτοίαν που ζήξει εις τώ άπάνθρωπον όσσημα.

Είνε άσφαιρόσμη είνε έν προκειμένω και η όσάσις διαφόρων έθνοκρατικών χωρών έναντι τώ μπολσεβικισμώ. Κανείς δέν θα κροντάζετο, ότι αι βαρβαρότητες της Λεμβέρης, τώ Κόβνο, και τώ Λούκ, θα έπρόκαλον εύθυμάν εις τώ Λονδίον.

Και όμως είνε γενογόσ. Η έφημερίς «Ημερησία Νέας Εξέλιξης» την έπιθυμιά αυτήν και έτέθη εις την διάβασιν τώ μπολσεβικισμώ, δίδουσα εις την Μόσχην την δυνατότητα να λέγη ότι είνε την Άγγλιαν επρονοούσιν τας μεταδιδόμενας από τώ Βερολίον φηκιστικές πληροφορίας. Πρόκαται περί τώ όλίγω κινησώ, ό όποιος εκδηλώνεται εις την προπαγανδιστικήν άποταμίσιν εις τών «έκλεκτών» άγγλικών λαών την «προσώχησιν» των μπολσεβικικών εις τών χριστιανισμώ, δια της εισαγωγής του εις τών καθεδρικών ναών τώ Άγ' Παύλου, τότε ο κινησώ των «Ημερησίων Νέων», να εκδηλώσιν έθιμάν και λαοφιλία δια τας σφαγάς τών Λιουανών και τών Ουκρανών, δέν άποταμίζε παρά έν μόνον μικρόν βήμα εις τών καθήκον.

Η έολογισμώ κρατούμενων έκ μέρους τών Σοβιετικών όσάσις άναγκάζονται να τρέπονται εις φυγήν από την πλείον στρατευμάτων της Εύρώπης, δέν είνε και τώ νέον και τώ άσσηνέ, άλλα άποταμίζε όσσημα. Ο όμοιακός τρέπος εις τώ Βέλγιο ενει.

Η ΕΠΕΛΘΟΥΣΑ ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θά βελτιωθή η επίοιτιστική, οικονομική και δημοσιονομική κατάστασις της χώρας. ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, (Τηλεφωνικός).— Ο ύπουργός των Οικονομικών κ. Γκοτσίμης, έρωτηθείς επί της γενομένης άνακοίνωσως περί ρυθμίσεως της νέας οικονομικής συνεργασίας μεταξύ Γερμανίας-Ιταλίας και Ελλάδος, άνεκοίνωσας τώ έξής:

Τώ ζήτημα της στενερότερς και εδρύτερας έμπορικης συνεργασίας μεταξύ ήμών και των χωρών τών Άξονος, μάς άπασχολεί επί πολύ κατά τας έν Βερολίνο και Ρώμη διαπραγματεύσεις. Όλοι οι λαοί, μεταξύ των άνόγων ήτι, έί λόγους έπιποτικώς, άλλα και δημοσιονομικά και οικονομικά έπρεπε να σύμφωνη οι ένταλογοί και να ρυθμισθών επί νέων όσώων μετά την έπελθούσων μεταβολών μεταξύ της εσωτερικής θέσις της δρχαμής και τών νομισμάτων τώ Άξονος.

Ο Γοτσίμης εισαγωγής Έλληνικών προϊόντων δέν ήν δυνατόν πλέον να εισαγωγή ελληνικά προϊόντα, όταν τώτα άποτιμωμένων τών δρχών εις μόρια ή λιρέττας, με 60 δρχών τώ μόριον και 8 τών λιρέττων, έθισαν εις ύψη άποταμίσια δια τών Γερμανών και Ιταλών καταναλωτήν. Πως άχ' έν άγόρασις ελληνικά κανόν, όταν τώτα τινώται έν Ελλάδα χιλιάδες δρχών οι όποιοι ύπολαχίζονται εις μόρια πρός δρχαμής έκτόστιζον δεκάδα μόριον, ένω δέν θα έπρεπε να ύπερβούν τώ 3 ή 4 μόρια; Τώ αυτό συνέβαινε και με τούς Ιταλούς εισαγωγείς.

Ενώ λοιπόν, λόγω της διαφοράς τών τιμών εις δρχαμής έδω και εις μόρια ή λιρέττας εις Γερμανίαν ή Ιταλίαν, δέν ήτο δυνατό ή εξαγωγή ελληνικών προϊόντων ειμή με μέτρα τώ όποια καλύτερον την παραγωγήν μας, άντιθέτως «Έλλην εισαγωγείς γερμανικών ή Ιταλικών προϊόντων, έκέρχισε τερστία πώσα. Ένα καπέλλο λ. χ. Ιταλικό κοστίζει 150 με 200 λιρέττας ήτοι 1200 με 1600 δρχαμής, φαντάζεται κανείς τί κερδίσει ο Έλληνας εισαγωγής με την τιμήν της ήτι όποια πωλεί έδω τώ καπέλλο. Έτερον παράδειγμα: Ένω μία όκ κορσέια στοιχίζει έδω 12.000 με 15.000 δρχαμών εις την Γερμανίαν, έ με 7 μόρια ήτοι 350 με 450 δρχαμών.

Με τώ άσσηνέ λοιπόν αυτό ένω ο Έλληνας παραγωγός κανών, όμοσος κλπ. δέν ήτο δυνατό να ίκανοποιήσθ με τιμήν πώσά ήδύναται να προσέβη τώ Ιταλό ή Γερμανό εισαγωγής, ο Έλληνας εισαγωγής έδουόυριζεν εις θάρος της ελληνικής καταναλωσας και τών Έλλήνων παραγωγών. Ο έπεί λοιπόν άπό εύρέσει τρέπος να ρυθμισθώ τώ ζήτημα τούτο όστε να μή γίνεται ή άδικία αυτή και ή καταστροφή της έθνικής μας παραγωγής.

Κά τώτο Ισρήθη κατά κοινήν συνεννόησιν έν τριμείον συμφηριστικόν τώ όποίω η άποστολή θα είνε η έξής: Είς τώ έκ τώ έξωτερικώ όικνωμένο έμπορεύματα σύμφωνα με τας τοπικά συνθήκας να προσήβηται μία αζήσις τών τιμών, όλοσθ τώ καπέλλο—διά να άναφερό εις τώ παραδείγμα—ή τώ κορσέια δώ κοστολογούνται υπό της έπιτροπής έδω επί τή όσει της τιμής της τοπικής έγορας. Η διαφορά ή όποια δέν προκλήται μεταξύ της τιμής τώ κοστολογίου εις μόρια και λιρέττας και της τοπικής τιμής, θα κατατίθεται εις τών συμφηριστικόν λογαριασμών. Έκ τώ λογαριασμού τούτου η αυτή έπιτροπή θα κανονίζε όστε να δίδεται μία διαφορά τιμής εις τώ ελληνικό προϊόντα τώ πρός εξαγωγήν. Τότε ο Γερμανός εισαγωγής Έλληνικών προϊόντων θα δύναται να προσέβη εις τών Έλλήνων παραγωγών δι τών σύμφωνα με την εις μόρια εις Γερμανίαν άλλα σύμφωνα με τας συνθήκας της τοπικής έγορας. Καί' αυτόν τών τρέπον ο Έλληνας παραγωγός και ή ελληνική οικονομία θα ένισχυθών τώ μέγιστα.

Πλήν όμως τώ πλεονέκτημασ τούτου, η γενομένη συμφωνία δ' άνακοινήσ τώ μέγιστα τών δημόσιον προβλεποσμών. Η έκ τώ γενογόσ τούτου άφέλεια δια τών δημόσιον προβλεποσμών και την κυκλοφορίαν είνε τώσον προφανής όστε να μή χρειάζονται περαιότερα έπιηγήσεις.

Τρίτον μέγιστον πλεονέκτημασ είνε ότι, δια της συνεχούς εισαγωγής ή όποια μινιαώς δέν άνέχεται εις πολλά διακοσμήτρια δρχαμών, δέ έκκαλύπτεται ή ελληνική έγορά και όστω πός, η προσφορά τών έμπορευμάτων δ' άρχίζει να είνε έπάρκεια δια την καταναλώσιν. Έπειδή μεταξύ τών εισαχόμενων έμπορευμάτων δέν είνε πολλά τρέφιμα, ζάχαρις, έψώμηλα και άλλα είδη, τότε πός τις άναγνωρίζει πώσων η νέα συμφωνία δέ έπιρροήσ την έπιποτιστικήν κατάσταση της χώρας και γενικότερον τώ μετα τώ Έλλάδος και τών χωρών τών Άξονος έμπορίον.

Η νέα συμφωνία μεταξύ ήμών και τών χωρών τών Άξονος άποδεικνύει πώσων μεγάλη είνε η συναντήλησις και τώ ένδιαιφερόν των άνωμενων τούτων δια την βελτίωσιν της οικονομικής, έπιποτιστικής και δημοσιονομικής καταστάσεως της χώρας.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΡΟΛΙΖΟΥΝ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Τώ σιδητήριον τών δεινών έκ τώ παρόντος πολέμου όικνωσώσ μένουν εύρωπαικόν λαόν, οδόόλος άπατάται ως πρός την δημιουργηθένσιν έξ αυτού νέον κατάσταση επί της γραιίας ήσπίρου μας. Αυτά τώ ατία της φοβέρης τούτης γιγαντομαχίας σφούς και σταθερός διαγράφει και τώ άποταμίσια αυτήσ, μετά την άνατολήν της ειρήνης.

Όποια ήτο ή κατάσταση της Εύρώπης πριν ή ή βουλιρία και ή άρσασκότης τών έχθρών τώ Ράιχ και της άνθρώπινης προκάλεσιν τών πόλεμων τούτων όλοι γνωρίζομεν. Δίετι όλοι η έξήσομεν και όλοι την ύπερφορμήν, άλλα ολίγότερον και άλλοι περισσώτερον. Η άδικία, την όποιαν έδημιούργησε και περιεχάρκασεν ή έκείσεσ τώ περιλόθοντος παγκοσμίον πολέμου, κατεδάφισσε μικρούς και μεγάλους λαούς της ήπειρου ταύτης και τώ κόσμου όλοκληρόν. Ο περιφήμιον εκείνω δεκαετίαις έδου, τούς όποίους εξαπέλασε και διεκήρυξε κατά τας παροισίας της άνακαμψής, ο Ούλλων έκείνω, άπέδειξαν χίμαιρα άσπαστή, χρησιμοποιοείσα πρός τών μοσάδικον σκοπόν όπως παραπλησών και παιδείσ τώ έτερον τών έπολέμων μερών και έπιτοχήν της ειρήνης. Οί άμφιβολοί τώ πολέμου εκείνω νικητοί, οι κερδισάντες τών άγώνων ολίγότερον εις τώ πεδία τών μάχων και περισσώτερον εις τώ παρσασκία τών ραδιοσυγών, οδόος ως κατέστησαν κύριοι της καταστάσεως έριψών εις την

πλάσσηγα της ειρήνης και τώ τρέπος τώ βρενώνσ. Ούτω δια της συνόλης τών Βεροσλιών και τών παρατηρήτων αυτής έσφαμηλατήσασ τώ πολιτικό και οικονομικό δεσμά τών κρατών και τών λαών της Εύρώπης. Η Γερμανική αυτοκρατορία, ή όποια επί μίαν όλοκληρον τετραετίαν κατέχευε λαμπρά νίκης εις όλα τώ σφαιρά της έρώπης και προήλασε τών δευσομύων φίλων και έχθρών, έξουθενώθη πολιτικώς και οικονομικώς άπόλασε δέ και όλοκληρόν τώ άποικιακόν της κράτος. Όλοκληρώσ μία προσιώνσ άσδοική Μοναρχία κατεστησάσ μίαν κρατίδια άνίκανα να ζήσουν άυτοτέλως. Άλλα δέ κράτη τών αυτών περιούν υπέστησαν διαμελισμόν. Άλλα κατέκρινε άκόμη, οι όποιοι ευρέθησιν παρά τώ πλεονόν τών νικητών τών ίδιον σχεδόν έχον τήν άγία τάση, να κατέβη εις τών άγώνων τότε, έγκατελείθη μόνη μετά την ειρήνην δια να συνεχίσει επί τέσσαρα άκόμη έτη έν ά υπερπόντιον σπληρόν πόλεμον και δια να ύποσθί μίαν φοβέρην κατάστασην.

Ούτω εκείνω, οι όποιοι δέν έκάρθισαν μόνον τών πόλεμον, έκάρθισαν μόνον της ειρήνης. Η Άγγλία έπέξετε την έρωπαικήν παντοκρατορία άκόμη περισσώτερον και ά Ήνωμέναι Πολιτείες της Άμερικής έπιπρόσθετον και έκροάσασ χρωσώ. Ο πόλεμος δια τούς Άγγλοσάξωνας, είνε άσπασή, άπώσας άλλων, άσπασία εις άποταμίσια έπιηγήσεις.

Και άρχισε τότε δια τούς άλλους λαούς της Εύρώπης και τώ κόσμου ή τραγική μεταπολεμική ζώη, ή ζώη τών στερησών και της άβλήτησ. Όλοι ελγάζοντο δια τας «δημοκρατίας» τών πέντε ήπειρων και τών δύο όκεανών, την βασιλευσμένην και την άσασίεσσαν, και ή κανονισμώ ενίς και έκασμης τώ κράτη, τούς λαούς, τας όμάδας και τώ άσσημα.

Άλλα όμως οι δύναται της άκόμησιν ήκόνοσιν εις όσα ήσασσαν και εις όσα έκροάσασ η Βουλιρία έξώσε αυτούς πρός νέας θεσοδομικές και νέας έπιποδίας έναντι τών πασχών των λαών, μέχρις ότου τώ ποτήριον ύπερπληρωθώ και τώ Ράιχ έξήγησασ η' άναλόθ τών άπελευθερωτικών άγώνων. Έπί τρία και πλέον τώρα έτη ο άγών άκόμ τώσ συνεχίζεται. Την τακτική έκβάσι τών μόνων οι έδολοφύλογοις δέν διαδιδόσται. Ο πόλεμος κερδίζεται άπο τώ Ράιχ. Οά κερδισθί και ή ειρήνη.

Και όταν φτερονοήσ ή περιστέρα με τών κλάδων της έλαιοσ ο λαμπρός ήλιος της ειρήνης θα φωτίσιν μίαν Εύρωπην νέαν έντελής, και ριζικής, διάφορον και άντίθετον αυτής, την όποιαν άσπασή η έναρσίς τώ πολέμου. Τώ κράτη, οι λαοί, οι όμάδες και τώ άσσημα δέν ζήσουν πλέον έν ήσσημα, έν δικαιοσύνην και έν έλευθερία. Η φοβέρα έκμεταλλεύσασ, ή όποια έβάρυνε τών πάντας και τώ πάντα, δ' άνηκάν πλέον εις τώ κανόν παρελθόν και τώ φέσμη τώ πολέμου που διαρκώς έτρέμασε τών κόσμον άσπασή ένά ένά κακόν άνευρον. Ο Μόσχος τώ Χρυσώ, ό όποιος έπί τώσ άσπασή και τώσ αίνος έβασίσασ και έκαταπύρησ την άνδρυσιν και έκαταπύρησ την άκόμ και τώ άσσηνέ. Χρυσός πλέον δέν είνε ή έργασία, η έκοσκία και πρόδότησ, η λέρα έργασίας. Δέν θα μοχλώσ πλέον οι πολλοί δια τούς ολίγους, τώ όπεριον όστω τώ ελάχιστον και οι Άγγλοσάξωνες και οι Έβραίοι καταπιπασ τώ Ίχτυ και της ήσσηνέσασ δέν δ' άπομυθώσ την ηρωϊάν αυτών ήπειρον, την κοίτιδα τώ άνθρώπινον πολιτισμώ, δια να έξελίσσων θανάτωσησ και να έξελίσσων τών δύο κανοισμώ «δημοκρατίας». Τά σήματα τών εύρωπαικόν κρατών θα χαραχθώσ σύμφωνα πρός τώ ιστορική, γεωγραφική, έθνολογική, οικονομική και φυσική δικαιοσύνη των λαών. Δύναται και ασκάθω δέν ά ύπόσων πλέον και έκαστος λαός, ήσσης και άνενοχλήτος, θα δύναται να άναπτύξη όλας τας φυσικές ίκανότητάς του και τας ήθιαστές του άρετάς δια ν' άποσώσει, άτι δύναται ύπερ έαυτώ πρωτίστας και έπειτα ύπερ τώ συνώλω της άνθρώπινησ.

Μία νέα ζώη, είδύλλιακή και άνερίσθη, χωρίς στερήσεσ και χωρίς θάσσα ζώη που δ' άγίαζη ή έργασία και δέ λαμπρήν ή προέσος, δ' άποκλή εις την πολυθεσομισμένην αυτήν ήπειρον έπειτα άπό τας άδαιλίπτιους και μακράς περιπέτειας οι όποιοι εκροφώθησαν και κατέστησαν άνυπόφοροι επί της γενέσεσ μας. Καί' άν όλοι σήμερον ύποφέρομεν από τών πόλεμον τών όποίων ήβλήσαν, παρεσκάσσαν και έπέβαλαν, οι δύναται, οι έκμεταλλεύσασ και οι έχθροι της άνθρώπινησ, άσπασ, όταν άνατελή η εύλογή-μένη ειρήνη, όλοι θα εύλογομεν τώ εύνην τέκνα τώ Ράιχ και τών σμιαμών που έχυσαν τώ τριμύον αίμα των δια να μας λυτρώσων από τώ μαρτύριο και να μάς δημιουργήσων την νέαν ζώην, την ζώην της ήσσης, της άσσησ της προέσος και της έλευθερίας.

Η ειρήνη θα κερδισθί άσπασ, όπως κερδισται σήμερον ο πόλεμος. Τόσοι πόνοι, τόσα άκρωσά, τόσοι όθγών, τόσα καταστροφά δέν άποταμίζων επί ματαιά. Είνε νόμος φυσικός, άκατάλυτος και άπαράκαμτος, να μή έπιτυγχάνεται τώ καλόν άνευ θυσίας. Ελλογώμενοι οι όποιοι άποταμίζων εις τούς όρυμαγδούς και τούς κανούς τώ πολέμου διαγράφων ήσ έν άπόπτω νέους όρίζοντες ροβίνους και χαρμυούς, που εισαγωγίζονται εις την άνδρυσιν μίαν νέαν όβριον, άκρωσ διάφορησ της ζής και της ήσσης.

Η ειρήνη θα κερδισθί άσπασ, όπως κερδισται σήμερον ο πόλεμος. Τόσοι πόνοι, τόσα άκρωσά, τόσοι όθγών, τόσα καταστροφά δέν άποταμίζων επί ματαιά. Είνε νόμος φυσικός, άκατάλυτος και άπαράκαμτος, να μή έπιτυγχάνεται τώ καλόν άνευ θυσίας. Ελλογώμενοι οι όποιοι άποταμίζων εις τούς όρυμαγδούς και τούς κανούς τώ πολέμου διαγράφων ήσ έν άπόπτω νέους όρίζοντες ροβίνους και χαρμυούς, που εισαγωγίζονται εις την άνδρυσιν μίαν νέαν όβριον, άκρωσ διάφορησ της ζής και της ήσσης.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΟΗΣ

Η Λένι Ρίφενσταλ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑΔΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ Νοέμβριος.—Με την Λένι Ρίφενσταλ, έναφανίσθη στην Γερμανίαν, καίν άπό άρκετά χρόνια, έννας νέου όλοσ ήδύσασ ποιοτή τώ κινηματογράφω. Έκείσε από αυτό όμοια, ή ένδεικτικώσα αυτή γυναικία, έδημιούργησε με την ίδιόρρυθμη καλλιτεχνική προσωποικότητα της και ένά νέον είδη, ένά νέα είδη κινηματογράφου τών ταινιών. Δια πρώτην φοράν την έννομήσιν ο κόσμος, όστιν δόδην από τώ πρώτα σφαιρικήν φιλήν που έπαίξε άριστοτεχνικά μαζί με τούς γνωστούς όλιαντιστάς και καλλιτέχνας: όκτορα Φάινκ και Λούις Τρέικερ.

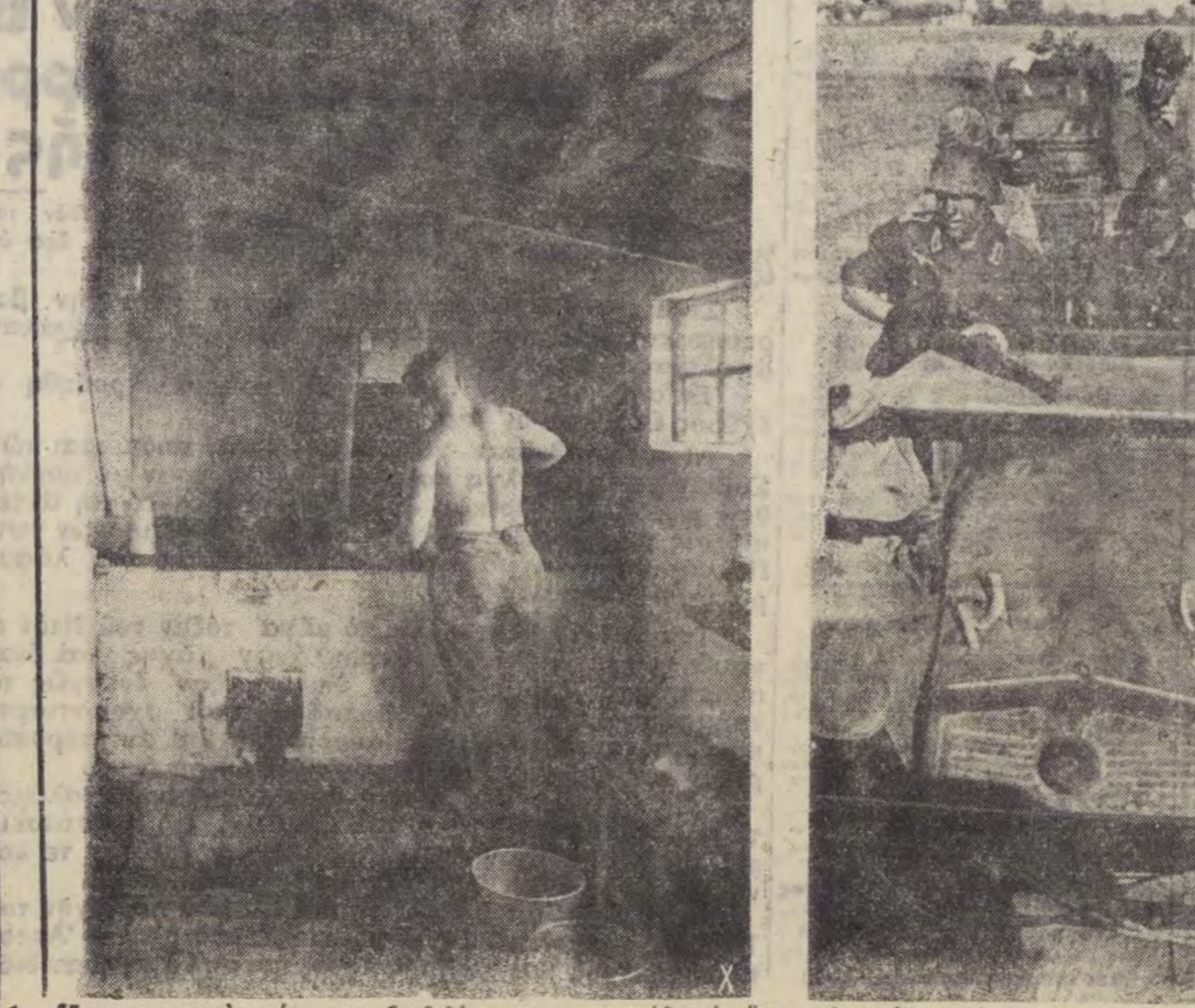
Τώ καλλιτεχνικώτερο γενογόσ ήταν ότι δέν ύπηρεσ στόν κόσμο δεικτική γυναικία που είχε έκπνοχία με τούςσ δύσκολους και έπιποκινώσιν: άλιποτισμώ, ραζισμώ, Η έμορφή και γοητιστική αυτή γυναικία δέν έδιδόται ν' άναρχίαται σάν άνδρας, σί; με τούςσ άποταμίσια τών Βαυαρικών Άλλεσων και τώ Τυρόλο κλάσιν να παίζη τών κύριο ρόλων πολλών δραματικών ταινιών, άχ' άνάμωσ όστις κολλήσων τών σπουδών, άλλ' έδω στήν άσπασήν έσην και πάσι στή θεωρία βουλή. Έδημιούργησε όλησθ τών έκαστικώ τώσ της άθλησής της έσοσισ, άσσησ ήταν στόν κόσμο κούρως με τώ θασμωκό έικνωσ άλιποτισμώ φιλμ «Η άσσησ κλάσιν τώ Πλάσ-παλόσ».

Με η Ρίφενσταλ δέν άρκέσθησ «αυτό. Στόν χαρακτήρα της είνε βαθεία ο ζώιμένη ή τάσι πρός τώ όλοκληρωτικό καταρθισμώ. Τώ παιζίμω ένός ρόλου μόνωσ δέν της φαντάται άρεστικό. Από τώ πρώτο φιλμ που γράσε, έννά φερθήσε άσσησ, καί' έκασ ή που είχε σκεψή με τώ φιλμ αυτό. Οσ μέγιστο σήνη, κατά τώ γόμοσ άποταμίζων, σκεπτόταν άσσησ: «Εί' αυτό άσσησ να έπιπέμωσ. Κι' όστω πετυχέσ, διακοτόνται, είνετι έπιπέμωσ τώσ κατ' άσσησ. Έξέτασε βαθειώτατα όλα τώ ζητήματα της μετ' και της τεχνικής. Κι' όχι μόνον αυτό. Άρχισα να έρωτάται τώ προκλήσ. Βοηθούσε τώσ ρεζισέρ εσκόρα Φάινκ στόν «έπιποκινώσ τών ταινιών και έπιποκινώσ σίς σκηνοθεσία. Στό τέλος, κατέβησε στό σμπερσέσ και ένά φιλμ φέρται να τώ πάση έννας και μόνος άνθρώπουσ τώ χείρα του δια να ίκανοποιήσθ και οι μεγίστουσ άδελφούς έπιποκινώσ. Όπως κάθε καλλιτεχνικό έργο, πρέπει να άποταμίζη και ένά φιλμ από μίτ και μόνη ψυχή. Και ό φωταίρεσ Άλος όκόμα δέν ίκανοποιήσων την Ρίφενσταλ, ό να τώ σήλωσ τώ φιλμ ήταν κακό ή μέτρο. Κι' έτσι λοιπόν ήβλεσε νάχη όλοκληρή την έπιποκινώσ στην έπιποκινώσ μίτ και τώ Ιβία. Σκόπες της ήταν όχι ή φιλοσοφία τώ καλλιτεχνικώ της έγών, άλλα να έπιτοχή την άρμωμία τώ σήλωσ.

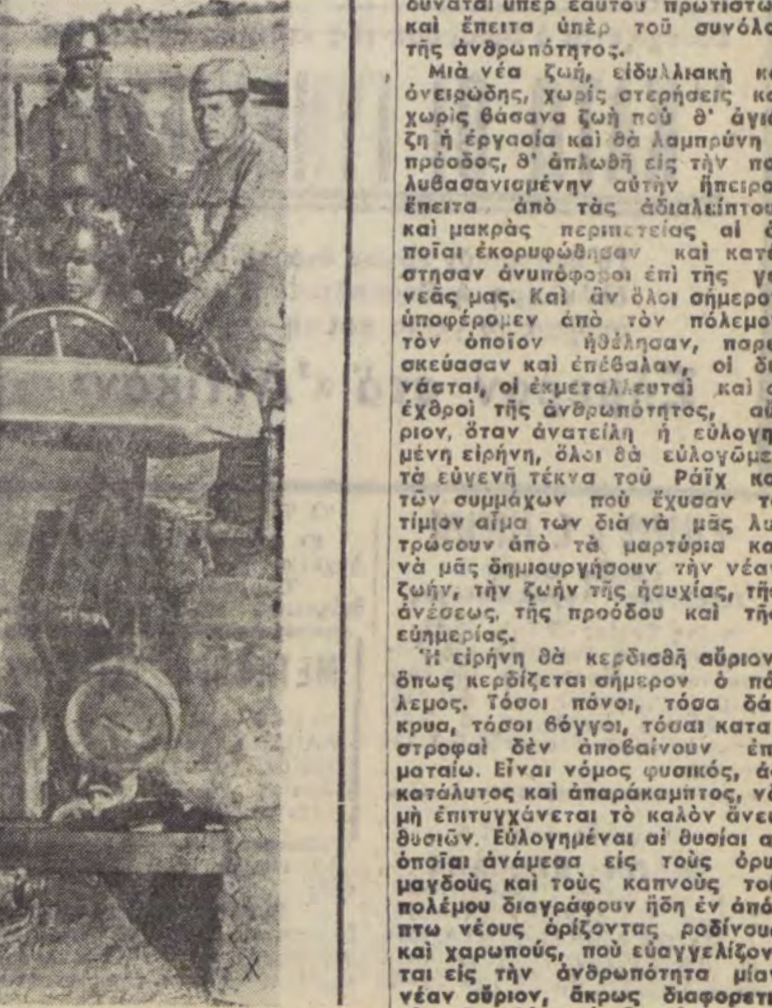
Η Λένι Ρίφενσταλ έπαίρει άνεκάνεσ στό σσοβαρό τώ επάγγελμά της ως ήθοσοι. Κι' άφοσινώσται με φρασιμώ και άνευ θύσων ο' ένά κρηματενογραφικό έργο. Για πρώτη φορά άνέλαβε ή δια την ρεζι και έπαίξε σώνιασ τών κύριο ρόλο στό φιλμ «Τώ μπλε φάσ». Είπαι η άσσησ ένός πολλώσ δρόλου τών γεωμιακών βουών. Τώ έδημιούργησε όλοκληρόν ήτι την άρχή ως στό τέλος. Άκόμα ήτι την άρχή ως στό έργο, ή Ιβία. Όταν δέ κατέβη έσασ, έκασ προσωπικώσ τώσ «έπιποκινώσ ήλι, την σμωποκινώσ την ταινίας. Έκίσε άρχισα στόν κόσμο μόνωσ της όλοκληρω φιλμ. Σήμερα η Ρίφενσταλ έργάζεται από πολλόν καιρό και χωρίς θόρυβο στή δημοσιογία τώ μεγάλω φιλμ «Τήφασ» με βάση την γυναικία ύπερα τώ νι' Άλμπερ. Καθός φαίνεται από της εικόνες που έχουσ γίνε έσασ τότε στό Μπάμπελομπεργ, ή ταινία αυτή θα έχη ένά ιδιόρρυθμο και έλωσ διάλω προσωπικό γόμοσ. Η Ρίφενσταλ, φωταίρεσ και ζώιτικώτερο όσο ποτέ τώρα, παίζει τών ρόλων της Μάρβας και χερσείσ προτύπουσ χερσός που σώνεσται ή Ιβία πάλω με μοιβα Ισπανικά και ταιγινακά.

Σέ λίγο θα τερματισθί τώ γόμοσ τών εξώτερικων ταινιών που γίνεται στην Ισπανία, στόσ Δολομίτας και στην Νότια Γερμανία, έπειτα θ' άρχισθί τώ καλλιτεχνικό φινάρισμα και κούρως τής ταινίας. Όλη ή έργασία γίνεται προσωπικώσ από την Ρίφενσταλ. Φαντάζεται ο κανένας τώ άγώ καλλιτεχνική έργασίας σμιαμίνε τώ σσημα αυτό. Είνε φρασικό όπι ένά τέτοιο φιλμ της Ρίφενσταλ χερσείται πολύ περισσώτερο καιρό από τώ σνηθη φιλμ δια την ρεζι και έπαίξε σώνιασ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΕΙΔΩΝ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΛΗΣ

Έν συνεχεία της γνωστοποιήσεως της υπηρεσίας έπιποτισμού έντέλλονται όλοι οι έμποροι ή πολιταί όστινες κατέχουν είδη γραφείου και γραφικήν ύλην και έμπορεύονται ταύτην, όπως άναφερόδην έντός 3 ήμερών από της δημοσιεύσεως της παρούσης με ύπεύθυνον ύπογραφήν, εις την ύπηρεσίαν διαχειρίσεως χάρτου, γραφικόν τύπου, δευδύνασων Προπαγανδασ Νίκης 65. Δέον να ληφθώσ υπ' όψην τώ εις την άπόραση της 2-11 άναφερόμενα γραφικά είδη.

Υπηρεσία Διαχειρίσεως Χάρτου

